

Arrest

nr. 182 125 van 13 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 oktober 2016 met refertenummer 65291.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MUTOMBO *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u etnisch Albanese, heeft u de Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Skopje. Nader het overlijden van uw moeder, H. L. (...), hertrouwde uw vader met uw stiefmoeder, M. L. (...). Uw stiefmoeder maakte vanaf het begin van haar huwelijk met uw vader duidelijk dat ze niet voor zijn kinderen wilde zorgen. U werd dagelijks door haar mishandeld, en uw vader greep niet in. Het was uw zus N. (...) die voor u zorgde. Op een gegeven moment toen u in het middelbaar zat keerde uw stiefmoeder terug naar haar eerste man, en ze zei aan uw vader dat de reden

voor haar vertrek zijn kinderen waren. Uw vader sloeg u in die periode regelmatig. Na anderhalve maand ging uw stiefmoeder akkoord om terug te keren, maar enkel als ze over alles en iedereen mocht beslissen. Ze koos toen eerst een man uit voor Ne. (...), die ermee akkoord ging en met hem huwde, en daarna voor S. (...), die ook instemde met het huwelijk. Daarna zou het de beurt zijn aan u. N. (...), I. (...) en u besloten een huurwoning te zoeken, waar u twee maanden verbleef. Toen keerde u terug naar huis omdat jullie drie meisjes alleen waren, ongehuwd en met niet veel geld. Terug thuis was de situatie niet verbeterd, u werd verschillende malen ernstig mishandeld. U ging naar de politie en sprak een Albanese politiemann. Hij raadde u af om klacht in te dienen, omdat dat de situatie enkel erger zou maken. Even later huwde N. (...). In de periode daarna reisde u regelmatig naar Zwitserland. Op een dag was iedereen kwaad op u, en u wilde een einde maken aan uw leven. U kocht medicatie, nam die in en ging naar het huis van uw oom, die langs u woonde. Uw broer Z. (...) kwam u daar halen en bracht u naar het ziekenhuis, waar u tot de volgende ochtend moest blijven. U kreeg een verwijsbrief voor de psychiater, maar uw stiefmoeder liet niet toe dat u daar naartoe ging. Ze zei dat u maar moest aanvaarden dat u moest huwen, of anders een einde maken aan uw leven. Enkele jaren later verloofde uw zus I. (...) zich, en daarna was het de beurt aan u. Op 14 maart 2016 kwam uw moeder vertellen dat ze iemand had gevonden, en dat de verlovng de volgende dag zou plaatsvinden. U kende de man, S. M. (...), omdat hij veel criminele feiten heeft gepleegd. Na ongeveer twee of drie weken probeerde u uw stiefmoeder op een rustige manier uit te leggen dat u niet met die man wilde huwen. Ze zei dat ze hem haar woord had gegeven, en dat het huwelijk zou plaatsvinden op 10 september. U werd kwaad en zei dat als zij de verlovng niet wilde verbreken, u een andere oplossing zou vinden, en dat u nooit meer zou terugkeren als u het huis verliet. Hierna mocht u een week niet buiten. U belde met N. (...) en verkreeg toestemming om enkele dagen bij haar in Kumanovo te verblijven. N. (...) zorgde dat u nog enkele documenten had die u zou nodig hebben om asiel aan te vragen en gaf u geld. Op 19 mei 2016 vertrok u uit Macedonië met het vliegtuig naar Nederland. U verbleef twee maanden bij de schoonfamilie van uw zus S. (...). In die periode had u contact met uw vriendin R. C. (...) (O.V. 8.299.725), die u vertelde dat uw verloofde bij u thuis was geweest en dat uw moeder tegen hem had gezegd dat ze u zelf naar hem zou brengen, of dat ze anders wel wist wat ze met u zou doen. U besloot samen met R. (...) naar België te komen om asiel aan te vragen. U ontmoette elkaar in België op 27 juli 2016, u meldde zich op 5 augustus 2016 bij de asielinstanties en op 22 augustus 2016 werd uw asielaanvraag geregistreerd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw geboorteakte, uw nationaliteitsbewijs, uw medisch boekje met enkele medische documenten, de huwelijksakte van uw vader en moeder, de overlijdensakte van uw moeder, de huwelijksakte van uw vader en stiefmoeder.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw gedrag onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Zo reisde u in de afgelopen jaren regelmatig buiten Macedonië, onder meer naar Zwitserland (CGVS, p. 10) en naar België (CGVS, p. 6), zonder er ooit eerder asiel aan te vragen (CGVS, p. 6). Dit ondanks het feit dat uw stiefmoeder u al sinds jonge leeftijd mishandelde, en dat u al verschillende jaren wist dat ze van plan was u uit te huwelijken (CGVS, p. 9-10). Toen u uiteindelijk op 19 mei 2016 Macedonië verliet met de specifieke bedoeling asiel aan te vragen (CGVS, p. 7), verbleef u na uw vertrek twee maanden in Nederland zonder er een asielaanvraag in te dienen (CGVS, p. 7). De reden die u hiervoor gaf was dat het uw eerste keer in Nederland was, dat u niet goed wist hoe of wat en dat u in Nederland niet wilde blijven omdat u daar niemand had (CGVS, p. 7-12). Rekening houdend met de vaststelling dat u pas na verschillende bezoeken buiten Macedonië en vervolgens pas na twee maanden verblijf in Nederland, na overleg met uw vriendin R. (...) (CGVS, p. 7), besloot naar België te reizen om asiel aan te vragen, dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw dringende nood aan bescherming. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade meent te lopen, kan immers verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient.

Daarenboven heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met uw stiefmoeder geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de Macedonische autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om te kunnen besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in het

geval van terugkeer naar Macedonië. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet heeft gedaan. U verklaarde slechts één maal naar de politie te zijn gegaan, ongeveer twee jaar geleden. U diende geen klacht in tegen uw stiefmoeder omdat de politieman die u destijds sprak zei dat het niet zou helpen als u een klacht zou indienen, omdat dat de problemen enkel erger zou maken (CGVS, p. 10-12). Na dit eenmalig bezoek aan de politie, twee jaar geleden, heeft u geen enkele poging meer ondernomen om bescherming te krijgen (CGVS, p. 12). Zo liet u vooreerst na andere personen of organisaties te raadplegen die u mogelijks bescherming zouden kunnen bieden (CGVS, p. 12). Zelfs bij uw eigen zus N. (...), die nota bene politieagente is, ging u niet om hulp vragen. Gevraagd naar de reden dat u via N. (...) niet om hulp heeft gevraagd, verklaarde u dat u haar niet extra wilde belasten, dat zij de situatie kende en dat u niet dacht dat ze veel zou kunnen doen (CGVS, p. 13). Deze verklaring voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten is echter niet afdoende. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij of zij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal blijkt overigens dat de Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit dezelfde beschikbare informatie blijkt voorts dat huiselijk geweld en ander geweld tegen vrouwen weliswaar een veel voorkomend probleem blijft, maar uit dezelfde informatie blijkt ook dat het onderwerp niet langer taboe is in Macedonië. De wet beschouwt huiselijk geweld expliciet als een misdaad en voorziet aanzienlijke straffen voor de daders. In 2009 waren in Macedonië zeven vluchthuizen voor vrouwen in nood. In juni 2005 lanceerde het Macedonische ministerie van Arbeid en Sociale Zaken in samenwerking met een groep vrouwen- NGO's een campagne tegen geweld binnen de familie. De slogan van de campagne was "Don't hide it! Report it!". Het doel van de campagne was om het publiek bewust te maken van de problematiek en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken. Naar aanleiding van de campagne werd een nationaal SOS-telefoonnummer opgericht waar slachtoffers van geweld terecht konden. Een team van 86 getrainde medewerkers werden hiervoor ingeschakeld. Tevens werd er een netwerk van vluchthuizen opgericht in zes steden: Skopje, Manastir, Koçani, Strumica, Ohrid en Kumanovo. De campagne tegen huiselijk geweld werd in november – december 2005 verder gezet tijdens de globale actie "16 Days of Activism Against Gender Violence". Er werd toen onder andere een mediacampagne opgestart om het probleem van huiselijk geweld onder de aandacht te brengen. In deze mediacampagne werd vooral gefocust op de promotie van het bestaande beschermingssysteem. Via tvspots, posters en pamfletten werd de aandacht gevestigd op de mogelijkheid om hulp te krijgen van experts en op het bestaan van vluchthuizen. Bovendien werd er de nadruk op gelegd om dit systeem te gebruiken en om huiselijk geweld te melden aan de autoriteiten. Eén vluchthuis wordt uitgebaat door een NGO en zes vluchthuizen door de overheid. Verder is er een nationale telefonische hulplijn, uitgebaat door een NGO en een crisiscentrum voor tijdelijke opvang (24 tot 48 uur) van slachtoffers van huiselijk geweld. Het departement van gendergelijkheid binnen het ministerie van Arbeid en Sociaal Beleid is verantwoordelijk voor het waarborgen van de

wettelijke rechten van vrouwen. Er zijn tevens gendercomités op gemeentelijk niveau. Op 22 april 2009 organiseerde de Vereniging voor Emancipatie, Solidariteit en Gelijkheid van Vrouwen in de Republiek Macedonië samen met het ministerie van Werk en Sociale Zaken een persconferentie waarin de lancering van een ondersteuningsprogramma werd aangekondigd voor slachtoffers van huiselijk geweld. Dit programma maakte deel uit van een breder project dat al in 2007 van start ging met de financiële hulp van het Oostenrijkse ministerie van Sociale Zaken. In dit project werden ook trainingen, seminars en preventie-initiatieven georganiseerd en het functioneren van vluchthuizen doorgelicht. In de zomer van 2009 startte een trainingsprogramma voor Macedonische rechters, parketmagistraten, en stafmedewerkers van de Ombudsman met de bedoeling om het bewustzijn voor de rechten van de vrouw te verhogen en bijzondere aandacht te ontwikkelen voor de gerechtelijke afhandeling van gendergerelateerde dossiers. Deze training werd ondersteund door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). In het kader hiervan verklaarde de minister van Werk en Sociale Zaken, Xhelal Bajrami, dat een totale gelijkheid tussen man en vrouw in alle sociale sferen een conditio sine qua non is voor het democratiseringsproces. In november 2009 startte de Macedonische overheid dan een nieuwe viertalige nationale campagne met de slogan "Een echte man slaat zijn vrouw nooit!". Hierbij werden televisie, tijdschriften- en radioboodschappen, brochures, flyers, posters en billboards ingezet. Bovendien werden ook sociale netwerksites op het internet en lokale sportvedetten ingezet om op te komen tegen de sociale aanvaarding van het geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen meen ik dat in Macedonië anno 2016 inzake huiselijk geweld redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van 3 de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan slechts worden geconcludeerd dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, uw geboorteakte en uw nationaliteitsbewijs bevestigen uw identiteit en herkomst, die hier niet ter discussie staan. De huwelijksakte van uw vader en moeder, de overlijdensakte van uw moeder en de huwelijksakte van uw vader en stiefmoeder bevestigen de gezinssituatie van uw ouders, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Uw medisch boekje en de (slecht leesbare) documenten die erin zaten blijkt dat u toegang had tot de Macedonische gezondheidszorg. Uit niets blijkt dan ook dat u bij een terugkeer naar Macedonië niet opnieuw beroep zou kunnen doen op de plaatselijke medische diensten

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich

tegen die beslissing te verwerpen met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaas herneemt, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat het gedrag van verzoekende partij onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming daar zij gedurende jaren noch in Zwitserland, noch in België en evenmin tijdens haar twee maanden durende verblijf in Nederland asiel heeft aangevraagd, betoogt verzoekende partij dat haar vrees pas reëel werd toen ze werd voorgesteld aan haar "verloofde", die een crimineel is, actief in het prostitutiemilieu, en bekend staat als een pooier. De vrees van verzoekende partij *"om in de prostitutie terecht te komen werd opeens heel reëel"*. Met betrekking tot het niet aanvragen van asiel in Nederland stelt verzoekende partij het volgende: *"Tijdens haar verblijf in Nederland had verzoekster het gevoel dat zij daar redelijk veilig was, maar het was pas toen zij vernam dat haar verloofde en haar stiefmoeder naar haar op zoek waren, dat zij beseftte dat haar vrees nog steeds actueel was. Het was op dat moment dat verzoekster besliste om verder door te reizen naar België en hier asiel aan te vragen"*.

2.2.4.2. De Raad oordeelt dat voormeld verweer van verzoekende partij volstrekt ongeloofwaardig is. Immers heeft verzoekende partij bij haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende haar 'verloofde' enkel gesteld dat hij uit een familie komt met een slechte reputatie (administratief dossier, stuk 9, p. 2). Bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 september 2016 beperkt verzoekende partij haar omschrijving van haar verloofde tot: *"die man heeft veel criminele feiten achter de rug"* (administratief dossier, stuk 5, p. 10). Op geen enkel ogenblik in beide voormelde gehoren geeft verzoekende partij aan dat haar verloofde actief is in het prostitutiemilieu en bekend staat als een pooier waardoor zij dan ook vanaf het ogenblik van de bekendmaking aan haar van haar verloofde vreesde om in de prostitutie terecht te komen. Bovendien wijst verzoekende partij bij de slotvraag tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal naar de actuele vrees enkel haar stiefmoeder aan als de te vrezen persoon. Tot slot is het des te opmerkelijk dat in een medisch verslag van Dr. C. Caeymaex van 13 december 2016, dat door verzoekende partij via haar advocaat met een schrijven van 20 januari 2017 werd overgemaakt aan de Raad, te lezen staat: *"In haar thuisland heeft ze een tijd lang in de prostitutie gewerkt."*

Ook de voormelde verschoningsgrond waarom zij geen asiel vroeg in Nederland mist elke geloofwaardigheid. Immers staat deze diametraal tegenover haar navolgende verklaringen desbetreffend afgelegd bij het gehoor op het Commissariaat-generaal: *"In Nederland had ik de mogelijkheid om asiel aan te vragen. Ik wilde dat van het begin niet, ik had daar niemand, dus ik had dat voor mezelf beslist dat ik naar België wilde komen."* (administratief dossier, stuk 5, p. 12).

Om voormelde reden is het door verzoekende partij gevoerd verweer flagrant ongeloofwaardig. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5.1. Aangaande het zich kunnen beroepen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten werpt verzoekende partij tegen dat zij twee jaar geleden een klacht wenste neer te leggen waarop de politie haar adviseerde het beter zo te laten teneinde de situatie niet erger te maken en dat de bescherming van de autoriteiten niet op punt staat daar haar verloofde als pooier en crimineel nog

steeds op vrije voeten is waardoor geenszins gegarandeerd is dat zij beschermd kan worden tegen het prostitutiemilieu.

2.2.5.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat aan de vrees in het prostitutiemilieu terecht te zullen komen via het pooierschap van haar verloofde om voormelde redenen, zoals uiteengezet onder punt 2.2.4.2. totaal geen geloof kan worden gehecht.

Waar verzoekende partij haar eerder afgelegde verklaring aangaande de poging tot het neerleggen van een klacht herneemt, wijst de Raad er wederom op dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Verzoekende partij brengt geen concrete argumenten aan ter weerlegging van de uitgebreide motivering van verwerende partij dat zij zich wel degelijk kan beroepen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie effectief beschikt over mechanismen van detectie, vervolging en bestraffing. Evenmin brengt verzoekende partij andersluidende informatie bij dan deze waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt teneinde aan te tonen dat deze niet correct of niet langer actueel zou zijn.

De motivering dat verzoekende partij zich kan beroepen op de bescherming van de in haar land aanwezige autoriteiten en deze eerst dient uit te putten blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.6. Waar verzoekende partij nog stelt dat geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas en verwerende partij de reële situatie niet heeft onderzocht, oordeelt de Raad dat uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij al de haar aangereikte elementen in overweging heeft genomen en verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen welke gegevens door verwerende partij niet in haar beoordeling werden betrokken.

2.2.7. Aangaande de door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde afgedrukte sms-berichten met vertaling, wijst de Raad erop dat dergelijke elektronische berichtgeving makkelijk in scene te zetten is waardoor hieraan niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend. Verzoekende partij maakt ook niet duidelijk wat zijn met deze berichtgeving wenst aan te tonen.

2.2.8. Bij aangetekend schrijven van 23 januari 2017 maakt verzoekende partij een stukkenbundel over aan de Raad, die reeds eerder op 20 januari bij fax werd bezorgd.

De Raad stelt vast dat uit het psychologisch verslag van de psychologe van Fedasil Broechem van 17 januari 2017 enkel blijkt dat verzoekende partij zou lijden aan PTSS, doch niet dat haar cognitieve geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Waar uit de inventaris blijkt dat stuk 3 een *“klacht”* betreft bij de *“politie van Skopje”* bemerkt de Raad dat dit een fotokopie betreft. De Raad is evenwel van oordeel dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

De overige stukken betreffen medische attesten en een verzoek van een psychologe om verzoekende partij samen met haar vriendin in dezelfde klas te plaatsen. Door de Raad kan niet worden ingezien hoe deze documenten afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing en verzoekende partij toont dit evenmin aan.

2.2.9. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partij geen nood heeft aan internationale bescherming daar zij zich duidelijk kan beroepen op de bescherming van de in haar land aanwezige autoriteiten waardoor haar noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont echter niet aan dat er in Macedonië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de

bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 september 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Waar verzoekende partij verwijst naar het *“evenwichtigheidsbeginsel”*, met name dat *“een beoordeling had dienen te worden gemaakt van alle bij de beslissing betrokken belangen”* wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel, in de mate dat verzoekende partij een afweging wenst tussen de negatieve beslissing en de gevolgen van de verwijdering, onder deze vorm in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT